

د افغانستان د حقوق پوهانو سراسری ټولنه

انجمن سراسری حقوق دانان افغانستان

Global Jurist Association of Afghanistan

د افغانستان د خلاصون په خاطر ټولبلنه

د حق او عدالت د خدای چ په نامه

په نظر کې ده چې دملګرو ملتونو سازمان د فبرورۍ د میاشتې په دویمه نیمايي کې د قطر په پلازمېنه د دوچې په ښار کې د افغانستان په تړاو غونډه دایر کړې او څنګه چې اعلام شوېده په دې هکله به خپل تصامیم و نیسي

«د افغانستان د حقوق پوهانو سراسري انجمن»

د مسوولیت د احساس پر بنیاد چې د افغانستان او د هغه د مظلومو خلکو په وړاندې یې لري او همدا راز هغه موارد چې د هیواد په شتون او هستۍ پورې پیوند لري د مدعي العموم په توګه د اروپا د عاج برج له نسخې پرته (زموږ رنځور او مصیبت خپلی وطن د نسخه پردازی تحمل نه لري) زموږ د ټولني په وینو لږلي کتاب پر اساس د خپلو ملي ګټو پر بنیاد د افغانستان د هستۍ او شتون په هکله څرګند او ښکاره سوالونه د ګرانو هیوادوالو سره مطرح کوي

بدون له شکه چې افغانستان او په ځانګړي ډول په وروستیو دوه نیمو کالو کې له ډېرو مصایبو او بحرانونو سره مخامخ و او موږ باید په مسلکي او زیان پېژندونکي لید لوري سره خپل هیواد له دې کرکېچن بحران څخه و باسو نو ځکه د لاندې پوښتنو په مطرح کولو د خلاصون د واقعي او عملي ليارې وړاندیز کوو:

_ ایا په افغانستان کې دولت وجود لري ؟

_ ولې افغانستان د دوه نیمو کالو په اوږده موده کې د دولت د سیاسي او تاریخي هویت له نه شتون سره مخامخ دی ؟

_ ولې سرپرسته ادارې (د طالبانو ديفکتو حکومت) په دوه نیمو کالو کې و نه کړای شول چې « حقوقی بحران » مهار او د مشروعیت لپاره لپاره جوړه کړي ؟

_ ولې افغانستان کم ترکمه لا ټینګې سولې ته چې د خلکو غوښتنه او دټولني د بقا نیاز او شرطونه دي او د ازادۍ، مصوونیت او عدالت پر مفاهیمو تعریف کېږي په کړوهونو فاصله لري ؟

_ ولې افغانستان په نړیواله انزوا کې قرار لري په داسې حال کې چې د تکفيري ذهنیت آماج دی بیا هم د بین المللي تروریستانو لپاره امن ځای ګڼل کېږي (د ملګرو ملتونو د امنیت شورا د وروستي گزارش په

اساس نړۍ وال تروريستي گروپونه په افغانستان کې فعال دي) او په همدې دليل دا هيواد د گاونډيو او نړۍ لپاره د خطر منبع گڼل کېږي

په داسې حال کې چې ميلوني فقر د « کفر دروازه » بېداد کوي او د يوې بشري غميزې خطر او ور سره اقتصادي سقوط ، کتلوی مهاجرت او بیکاري زموږ ميليونه وطنوال تهديدوي ، د طالبانو زعامت پخپل متحجرانه او تنگ نظرانه برخورد زموږ د خلکو دين او آئين په برمه نيولی دی او په ږيرې او حجاب نښتي دي او د ټولې د نيمايي نه ډېر نفوس يې په جنسيتي تبعيض له خپلو اساسي حقوقو محروم کړي دي او له نجونو څخه يې د تحصيل حق اخيستی دی.

د طالبانو د ديفکتو حکومت مسوولان په يو گروهي يو صنفی يو جنسيتي ترکيب په تبعیضي او ناقض ډول شهروندی حقوق او ټول امور په عام ډول اسلامي شريعت محول کړي او د خلکو ازادي او حقوق يې «اسلامي او ملي ارزښتونو» ته سپارلي دي.

روښانه ده چې د دې ټولو ځورونکو مصيبتونو مقابله يوازې يو ملي مقتدر قانون محور او عدالت خپرونکی دولت کولای شي او داسې دولت يوازې د اساسي قانون ، عدالت او دقانون د حاکميت په وجود کې منځ ته راځي

او دا د قانون حاکميت دی چې د مشروعيت او د ملي حاکميت د حق د اعمال لپاره لاره جوړوي چې په ملي او ديني ارزښتونو او نړيوالو نورمونو ولاړ وي او دا يوازې د خلکو انحصاري صلاحيت دی د دې ستر ملي مامول لاس ته راوړنه او د لوی حقوقي بحران مهار او ورسره « نور بحرانونه » د اساسي قانون په انفاذ چې زموږ له دين او آئين سره مطابقت لري نغښتي دي چې د ټولو مسایلو او مصایبو د حل شاه کلید گڼل کېږي

په يوويشتمه پيړۍ کې اساسي قانون د افغانستان او نړيوالې ټولې ترمنځ د وصل پول دی په دې ملي وثيکه کې د افغانستان د دولت تعهد او الزام د ملگرو ملتونو د سازمان د منشور او نورو نړيوالو ميثاقونو او لويو اقتصادي او فرهنگي نړيوالو سازمانونو سره د اطمینان منبع گرځي

د اساسي قانون انفاذ د خپلسرۍ او د قدرت او استبداد د تحدید يوازينۍ لاره ده چې د قدرت واقعي تقسيم په (افقي او عمودي ډول) او دثلاثه دولتي قوې تفکیک او تنظيم په دقيق او دموکراتیک ډول په مرکز او محلاتو کې منځته راوړي او د خلکو گډون ته په قدرت او دولتي اداره کې زمينه برابروي.

د قانون حاکميت هغه لوی چتر دی چې د ملت ټول احاد حکومت کوونکي او خلک په بر کې نيسي او د ټولې گذار د ثبات پر لور جوړوي قانون د دولت او خلکو مکلفيتونه مشخص کوي او د خلکو حقوق او آزادي تعريفوي

تر څو د قانون په رڼا کې منتقدان او د نظام سياسي مخالفان په مدني ډول خپلې نيوکې ابراز او له خپلو مشروع حقوقو څخه دفاع وکړي

افغانستان له مختلفو اقوامو او مذاهبو څخه تشکیل شوی دی او يو ستر ملي چتر ته ضرورت لري چې د ټولنيز ادغام (انتيگريشن) زمينه برابره کړي او په ټولنه کې ټول ملتهب انقطابونه له منځه يوسي او د ټولو پخوانيوو رژیمونو منسويين په بر کې و نيسي او دا چتر هماغه اساسي قانون دی چې د ټولو نظامونو پلويانو ته موقع برابروي چې په سترو ملي مسایلو کې په مشوره د خپلې خوښې رژيم سره موافقه وکړي د اساسي قانون د انفاذ او د قانون د حاکميت استقرار د خلکو او سترو مشروطه غوښتونکو ملي او تاريخي ميراث دی چې په تېرو سلو کالونو کې يې ورته مبارزه کړې ده.

د طالبانو زعامت بايد دې پوښتنې ته توجه وکړي چې :

د نړۍ په ټولو هېوادونو کې ولې اسرائيل او افغانستان اساسي قانون نه لري ؟

د افغانستان غميزه د بهرنيو نړيوالو رقابتونو او د امنيت شورا د دايمي غړو د مداخلې او تجاوز معلول او محصول دی چې د دوی د ماتې حقوقي او اخلاقي مسووليت د افغانستان په هکله لکه لمر روښان دی.

مگر له بده مرغه په دې موده کې نړيوالې ټولني په ټول اخلاقي مکلفيت (Moral Obligation) د افغانستان او زموږ د خلکو په حق کې هيڅکله هم د اساسي قانون په انفاذ او د طالبانو د ديفکتو حکومت د تعهد په باب ملگرو ملتونو جدي تاکيد نه دی کړی او په کج دار او مریز ډول « د حکومت همه شمول صحبت کوي چې زموږ د خلکو په ذهنونو کې هماغه د وروستۍ لسيزې سهامي او کليپتوکراسي را تداعي کوي

د دې وخت راغلی چې نړيواله ټولنه او په ځانگړي ډول د ملگرو ملتونو سازمان د افغانستان د خلکو د اکثريت خاموش برحقې ندا ته غوږ شي او د افغانستان د خلکو د انساني غوښتنو د تحقق لپاره خپل جمیله مساعي و نه سپموي.

«د طالبانو اسلامي تحریک» او د هغوئ د ديفکتو حکومت عدم تمکين د خلکو او ملي ارادې په مقابل کې هيواد د هولناکې نابودۍ خوا ته بيايي. له دې کبله:

«د افغانستان د حقوق دانانو سراسري انجمن» د خپلو پخوانيو ټولبلنو په دوام له ټولو وطنپالو او د افغانستان د ساتنې او سلامتيا له ساتونکو د خلکو د حقوقو او ازاديو، دښځو د برحقې داعيې د مدافعينو، د ملي مقتدر قانون محور او عدالت تامينونکی دولت له پلويانو، مدني او سياسي نهادونو د قانون د حاکميت د پاسدارانو، عدالت غوښتونکو، منورينو، روڼ آندو د معارف او اکاډميکو ټولنو علمي فرهنگي شخصيتونو د موسيقۍ د اهل او مينه والو او د جنگ او تبعيض مخالفانو ته بلنه ورکوي چې د افغانستان د عليا مصالحو او زموږ د مظلومو خلکو د گټو په پار:

په يو تاريخي حى على الفلاح کې په حبل المتين (د خلاصون پری) منگولي و لگوئ او د اساسي قانون د انفاذ او د قانون د حاکميت د استقرار او دملي حاکميت چې د ټولو مشترکه ملي غوښتنه ده نو بايد چې دې ملي او نړيوالې داعيې ته د خپلو کارونو په سرليک کې ځای ورکړو بايد په ياد و لرو چې حق نه ورکول کېږي دې ستر ملي او تاريخي ارمان ته د رسېدو په پار بايد په يو عظيم تاريخي بدلون کې د سراسري مدني نهضت د پرمختگ لپاره له هر راز حب، بغض، قومي، ژبني، سمتي او ايډيالوژيکي څخه پرته په هيواد دننه او بهر کې د خلکو دا برحقه داعيه په يو غير نړۍ والې ټولنې او د ملگرو ملتونو سازمان ته و رسوو

افغانستان د ټولو وطن او د ټولو خلکو مشترک زړه او د ټولو برابر ورونو قومونو د حماسو او غميزو گډ ټاټوبی دی

د شاه آمان الله په قول د مشترک هيواد موجوديت په ملي وحدت کې نغښتی دی. ټول په يوه منورانه او د ملي وفاق په پراخه دايره کې د «انقلاب اميد» په ساتنه، د علم او جهل په تاريخي مبارزه د ژوند د حق، انساني کرامت، ازادي، عدالت، ترقي، مساوات او د خپل مور وطن (گران افغانستان) په ساتنه او تداوم کې بايد خپله د ستاينې وړ ونډه تر سره کړو.

په درنښت

دانجمن اجرائيه هيئت

د انجمن ريس مير عبدالواحد سادات

د فبرورۍ اتمه ۲۰۲۴ م کال

د دلوي ۱۹ مه ۱۴۰۲ هـ ش کال